

[C. F. Sørensen.]

Jeg ser ganske klart, at for en stor Del af de paagældende Byer, der væsentligt er Smaa-byer: Maribo, Saks-købing, Assens — der er nogle andre, der er større, og som maaske kan taale en saadan Nedgang, deriblandt Nykøbing F. og Nakskov —, vil det være af den største Betydning at faa dette Spørgsmaal ordnet. Det vilde være en Katastrofe for dem, hvis Forslaget om Statens Støtte til Roeproduktionen ikke blev gennemført. Jeg staar her med en Avis i Haanden, som fortæller lidt om det i en Annonce. Det er „Fyens Social-Demokrat“, der indeholder en Annonce, som formentlig staar i alle de nordfynske Blade. Denne Annonce er fra Assens Sukkerfabrik og siger i Korthed følgende: Med Forbehold af, at Forslaget om Statens Tilskud endeligt gennemføres i Rigsdagen, modtages Tegning af Arealer til Sukkerroedyrkning paa de mellem Handelsministeren, Sukkerroedyrkerforeningerne og De danske Sukkerfabrikker aftalte Betingelser; Tegningen afsluttes Lørdag den 29. Marts. Det vil sige, at Sukkerfabrikken paa Fyn derved bekendtgør, at hvis Overenskomsten gennemføres, hvis Forslaget vedtages paa Rigsdagen, tegnes der Sukkerroer; ellers tegnes Sukkerroer ikke, og saa standser denne Industri, som nu beskæftiger 100 Mennesker paa dette Omraade, i hele Landet vel omkring 10—12—15 Tusinde. Jeg tror, ærede Medlemmer vil forstaa, at dette Spørgsmaal har en saa stor Interesse, at det er af Betydning at faa det oplyst saa godt som muligt.

Det var de Spørgsmaal, som i denne Forbindelse interesserede mig særligt. Hvis der gives Anledning dertil, skal jeg senere tillade mig at vende tilbage med nogle Bemærkninger til de af mig før omtalte Paragraffer.

Formanden: Det ærede Medlem, som nu sluttede sin Tale, brugte om et Parti her i Salen den Vending, at det vilde „banke sine Medlemmer sammen“. Jeg gaar ud fra, at der ikke er noget Parti i dette Ting, som forsøger en saadan Fremgangsmaade.

Schovelin: Som den ærede sidste Taler allerede har omtalt, foregik Finanslovsbehandlingen til at begynde med saare tamt, og man havde det Indtryk, at Finansloven som et velafrettet Husdyr skulde kunne slæbes gennem alle Stadier, uden at der skete noget. Men saa var det altsaa, at den ved tredje Behandling i Folketinget snublede over en lille Anmærkning. Det var den, der gav Anledning til dette Braavalla-

slag, der giver Genlyd nu i Dag ved Finanslovens første Behandling her i denne Sal. Den højtærede Handelsminister gav Folketinget en lille Anmærkning, og det var det, der foranledigede, at der kom dette Liv i Forhandlingen. Som det hedder: hvilket Liv der med eet blev blæst i den hele brogede Flok! De talte i Dage, de talte i tre, de talte i alle dem. Og hvad var saa egentlig Anledningen dertil? En lille uskyldig Anmærkning, som stiller en højst begrænset — baade i Omfang og i Tid begrænset — Hjælp i Udsigt — jeg siger i Udsigt, for mere sker der jo ikke ved denne Anmærkning — til et betrængt Erhverv. Det er det hele. Sligt er set mange Gange før, og jeg ser grant i Aanden, at saa vil det ogsaa i Fremtiden werde. Man spørger uvilkaarlig: hvad kan det da være, der rejste saadant et skrækkeligt Postyr om denne saakaldte Sukker-Anmærkning? Ja, det var aabenbart, fordi den fra enkelte Medlemmers Side blev pustet op til et Princip, og det er meget farligt i det parlamentariske Liv, naar noget bliver til et Principsspørgsmaal. Hvis ikke Principperne var, saa forgik i en Hast de to Trediedele af den parlamentariske Debat, hvad der maaske ingen Skade var til. Men ikke alene var det et Princip, der laa i denne Anmærkning, nej, hvad mere var, det var et helligt Princip, det var selve det hellige, udødelige Frihandelsprincip. Frihandelens gamle Garde blev da ogsaa mobiliseret, og det ærede Medlem Hr. Pinstrup mødte op i Spidsen for den. Selv det ærede Medlem Hr. Kyed kom paa den mærkeligste Maade ud af Ligevægt. Det er jo saaledes for Hr. Kyeds Vedkommende, at han ellers ligefrem er bekendt for at være et særdeles velafbalanceret Medlem af Rigsdagen, og hans glade og ligevægtige Sind har vundet ham gode Venner i alle Partier. Han er først og fremmest i hele sin Bedømmelse af Forhold og Mennesker ædruelig, og derfor var det ganske mærkeligt at læse hans store Tale igennem, som dannede Indledningen til denne vældige Debat, og høre ham tale om denne Anmærkning. Han siger, at man maa „forbavses over, at man nu vil skabe den Praksis — læg Mærke til, oven i Købet „den Praksis“ —, at almindelige Tilskud til hele Industrier kan gennemføres ved en Anmærkning paa Finansloven.“ Det var det altsaa efterhaanden blevet til: et almindeligt Tilskud til hele Industrier. Og hvad er det saa, man beskæftiger sig med i denne Sukkeranmærkning? Ja, denne Sukkeranmærkning er en med „wenn und aber“, med „hvis“ og „naar“ og „men“ udstyret Bestemmelse, som maaske slet ikke faar